

Next Step gaat door

ARNHEM

Het rijk betaalt niet meer. Toch wil de CU prostituees de kans blijven bieden te stoppen. Kosten: zeker 350.000 euro.

DOOR BERRIE VAN HELDEN

De gemeente Arnhem trekt de portemonnee om prostituees de gelegenheid te blijven bieden uit de wereld van de betaalde seks te stappen. Het college van burgemeester en wethouders gaat op zoek naar circa 350.000 euro, omdat het rijk het uitstapprogramma Next Step (volgende stap) niet langer financieert.

De ChristenUnie (CU) heeft eind vorig jaar tijdens de coalitieonderhandelingen bedongen dat Next Step gedurende de huidige raadsperiode doorgaat. Die periode eindigt in het voorjaar van 2018. De rijksfinanciering stopt per 1 februari.

In totaal stopten de afgelopen jaren meer dan twintig prostituees. "Elke vrouw die langs deze weg de wereld van de prostitutie verlaat, is er één. Dat vinden wij belangrijk. Het continueren van Next Step was een van onze harde eisen voor deelname aan het college", aldus CU-fractievoorzitter Addy Plieger.

Next Step 1 richtte zich in de jaren 2010-2011 uitsluitend op straatprostituees in Arnhem. Toen werkten er nog 33 vrouwen. Het merendeel was verslaafd. Een jaar later tippelden er 26 vrouwen. Begin 2014 hadden negentien vrouwen een vergunning.

"Stoppen is een kwestie van lange adem. Wij zijn al blij als de vrouwen en mannen kleine stapjes zetten om hun leven te veranderen. Dan moet je denken aan het treffen van een regeling voor schulden, het regelen van huisvesting, een uitkering of het herstellen van familiebanden", verklaart

Tamara Visser, coördinator van Next Step, dat een onderdeel is van IrisZorg. Ook welzijnsorganisatie Rijnstad is hierbij betrokken.

Next Step 2 bood vorig jaar alle prostituees in Arnhem de gelegenheid een ander leven te beginnen. Ook vrouwen en mannen die thuis, in een club of voor een escortbureau werken. Aan Next Step 2 namen zestien prostituees deel. Onder hen twee mannen. Vier prostituees tippelden. Next Step 3 begint een dezer dagen. Daaraan nemen achttien prostituees deel. Onder hen twee mannen. Vier deelnemers zijn afkomstig van de tippelzone.

Bron: De Gelderlander, 30 januari 2016

--FOTOBRON--foto Marc Pluim

'Mijn kleinkind mocht mij niet zien aftakelen'

Als prostituee heeft Monique de Hullu uit Arnhem meer dan twintig jaar lang op straat en in clubs haar lichaam verkocht. Nu helpt ze als ervaringswerker in opleiding bij uitstapprogramma Next Step prostituees een normaler leven te leiden. De rijksbijdrage hiervoor stopt per 1 februari. De Arnhemse gemeenteraad heeft besloten het programma voor twee jaar te financieren. Dat kost ongeveer 350.000 euro.

DOOR BERRIE VAN HELDEN

Toen het eenmaal tot haar was doorgedrongen dat ze oma zou worden, besloot Monique de Hullu haar leven te veranderen. "Ik wilde niet dat mijn kleinkind mij in de goot zou zien liggen. Ze mocht mij ook niet verder zien aftakelen", zegt de nu 50-jarige ex-verslaafde, die in Arnhem ruim twintig jaar lang als prostituee in clubs, voor escortbureaus en op straat heeft gewerkt.

Sinds een klein jaar begeleidt zij als ervaringswerker in opleiding onder de vlag van het Arnhemse uitstapprogramma Next Step prostituees, die, net als zijzelf negen jaar geleden, hun leven willen veranderen. "Ik ken het leven dat je leidt als prostituee. Ik weet wat deze vrouwen en mannen meemaken. Ik heb het allemaal ondergaan. De pijn, de vernedering, het misbruik. Die ervaring gebruik ik. En mijn verleden stimuleert de prostituees voorzichtig stapjes te zetten naar een leven dat in de ogen van andere mensen normaal is. Voor hen ben ik een voorbeeld. Veranderen kan. Stoppen met prostitutie is dan vaak het einddoel. Maar we leggen de lat in het begin niet te hoog", vertelt De Hullu.

De laatste tien jaar werkte zij op de tippelzone in Arnhem. Ook tippelde ze daar waar het niet mag. "Ik pikte zelfs klanten in de supermarkt op."

Ze gebruikte drugs, sliep in struiken, dealde. Maar bovenal verkocht ze haar lichaam. "Ik had geld nodig. Veel geld. Daarom liet ik mannen hun gang gaan. Maar ik heb in al die jaren nooit mensen beroofd of dingen gestolen. Dat ging mij te ver."

Als tippelaarster heeft ze angstige en pijnlijke momenten meegemaakt. "Ik stapte een keer bij een man in de auto. Althans, dat dacht ik. Bleek dat er nog twee mannen in de wagen zaten. Die zetten een pistool op mijn hoofd. Ik schrok me kapot, maar wist het portier open te rukken en zette het op blote voeten op een lopen. Mijn tas met geld en papieren was ik voor de zoveelste keer kwijt."

Pijn heeft ze ook geleden. "Ik ben hard met een pollepel op mijn rug geslagen. En mannen dwongen mij met voorwerpen dingen te doen waar ik liever niet meer aan wil denken."

Maar ook wisten klanten haar in mentale zin murw te beuken. Pijn te doen. "Ik mocht mijn dochters niet zien. Die mannen wilde dat ik over hen sprak, fantaseerde. Dan konden zij zichzelf ondertussen bevredigen. Want praten over kinderen wond hen op. Ik vond dat vreselijk. En smerig. Maar ik had het geld nodig."

Op eigen kracht is De Hullu uit de prostitutie gestapt. "Toen had je helaas nog geen Next Step. Dat had het voor mij makkelijker gemaakt. Toch is het mij gelukt. Veel mensen zijn daar heel verbaasd over." Ze moest zelf aan de slag met justitie om schoon schip te maken. "Alle straffen, van het dealen tot tippelen buiten de zone, werden omgezet in een werkstraf. Ik heb heel lang in de keuken van een bejaardenhuis gewerkt."

Al die ervaring biedt Monique de Hullu nu de prostituees aan die hun leven willen veranderen. "Voor iedere man of vrouw is het doel anders. De een help ik bij huisvesting, de ander bij het regelen van een uitkering. Een ander wil rust in zijn of haar leven en laatst sprak ik een vrouw die wil leren sparen."

Tijdens het soms moeizame proces dat de prostituees doormaken, ziet De Hullu ze opbloeien. "Een tijd geleden kwam ik bij een vrouw met een afgeleefd gezicht. Ze rookte de ene na de andere sigaret. Aan het huis besteedde ze geen aandacht. Een paar dagen geleden kwam ik terug en toen keek ze helder uit de ogen, haar huid was mooi strak, de asbak was leeg en ze had haar woning schoongemaakt."

Hard werken ging daaraan vooraf. Op advies van De Hullu ging de vrouw vrijwilligerswerk doen. Ook schreef zij zich in voor een computercursus. "Ze kon zo wennen aan de andere wereld."

De Hullu raakt weer geëmotioneerd als ze dat vertelt. "Sorry, maar dat doet mij wat. Nu kan ik me voor de tweede keer niet goed houden. Toen ik bij haar binnenkwam en dat zag, kreeg ik ook tranen in mijn ogen. Ik was zo blij dat ze de eerste stappen had gezet. En dat ik haar dat zetje heb mogen geven."

Zelf leert ze ook nog elke dag. "Ik heb twintig jaar van mijn leven gemist, in een andere wereld geleefd. Drugs gebruiken en dealen was heel normaal. Ik sprak alleen collega's en klanten. Die verloren tijd haal je niet zomaar in. Ook ik moet nog veel leren. Ik moest bijvoorbeeld wel even slikken toen ik mijn eerste salaris kreeg. Er waren tijden waarin ik een dubbel maandsalaris in veel kortere tijd verdiende. De ellende die daar bij hoorde, nam ik voor lief. Ook daar wen je aan."